

Sibéal Pounder

RĂZBOIUL VRĂJITOARELOR

Ilustrații de Laura Ellen Anderson

Traducere din limba engleză: LiLi Danișescu

CORINT JUNIOR

Fluffanora obține ce-și dorește

În timpul acesta, la locul acțiunii, la aproximativ zece pași mai jos de Casa Teilor, Aggie Hoof stătea în genunchi.

— TE ROG, DONNA, HAIDE, ZBOARĂ! ZBOARĂ! TE ROG!

Alături, Fluffanora stătea de vorbă cu Mavis în fața chioșcurilor cu gem.

— Ce-mi place cel mai mult la gem este cuvântul în sine. *Gem*. Este un cuvânt frumos, nu-i așa? spuse Fluffanora, întorcând un borcan de gem și cercetându-l pe toate părțile. *Gem. Gem. Gem. Gem.*

Mavis ridică mirată o sprânceană.

— Nu participai la Războiul Vrăjitoarelor, Fluffanora?

Fluffanora dădu din cap că nu.

— Nu mă interesează, Mavis, nu mă interesează.

Chiar atunci, pe lângă ele trecu bătrâna vrăjitoare, cea cu pălăriile hidoase. Fluffanora și Mavis se uitară după ea cum își împinge anevoie căruciorul în josul străzii, în direcția în care se afla Aggie Hoof.

— Pălării autentice luate din conducte! Pălării originale din conducte! Cine vrea pălării originale pe care le-am luat din conductele de deasupra?

— DONNA, ZBOARĂ ODATA!

Aggie Hoof nu era deloc atentă. Bătrâna vrăjitoare se opri lângă ea.

— Pălării autentice luate din conducte!

— TE ROOOOOGGG!!! țipă Aggie Hoof.

În acel moment, vrăjitoarea zdrențăroasă crezu că a spus „TE ROG, dă-mi o pălărie!”, ceea ce, desigur, ea nu spusese. Ca urmare, îi luă pălăria de pe cap lui Aggie și îi trânti în schimb una dezgustător de soioasă.

— Ta daaa! Ia uite ce ai, vrăjitorico, o pălărie autentică din conductele de deasupra!

Se făcu liniște. Toată lumea de pe stradă păru că înmărmurise, cu excepția Donnei, care își aranjă camera minusculă de pe frunte și o îndreptă spre Aggie Hoof.

— Ce... am... pe... CAAAAAPPPPP? ți pă Aggie cu o voce prelungă.

Țipătul ei răsună pe toată strada și ricoșă de clădiri. Aproape toată lumea pe o distanță de un kilometru și jumătate o auzi, inclusiv Tiga, Penny și Fran, care se aflau la doar câteva străzi depărtare, gonind către dealul unde erau turnurile.

Peggy puse frână și se opri.

— Ce credeți că tocmai s-a întâmplat?

Peggy o luă pe Tiga de mână și îngână:

— Televizor, televizor, televizor, televizor.

Apăru o imagine. Era Aggie Hoof învârtindu-se în cerc ca nebuna. Se învârtea atât de repede, că tot ce se putea vedea era o rochie superînfoiată și puțin păr ieșindu-i pe afară. O pălărie veche și hidoasă îi acoperea podoaba capilară.

— DĂ-MI-O JOS! DĂ-MI-O JOS DE PE CAP! ți pă ea.

— Ah, calmează-te, zise Fluffanora, venind în pas de plimbare.

Fluffanora dădu din cap că nu.

Aggie Hoof

Dar Aggie Hoof nu putea auzi nimic din cauza propriilor țipete, iar de sub pălărie mai mult ca sigur că nu vedea nimic.

— Lasă-mă să-ți iau... începu Fluffanora.

Dar, înainte să-și poată termina propoziția, Aggie Hoof se întoarse pe călcâie și se izbi de ea.

Pălăria Fluffanorei îi zbură de pe cap. Aggie Hoof continua să se învârtă în cerc ca nebuna.

— DĂ-MI-O JOS, DĂ-MI-O JOS!

